

לפיכך כל אחד ואחד חייב לומר בשבילי נברא העולם טו

אמר המשל: כל מי שאינו מתבייש מנפשו - אין לנפשו ערך בעיניו.

על כן האישי העובד ישתדל תמיד להשיג ערכו וערך האדיקים והחסידים, ומעלתם וחיבתם וידיע כי לפני השם יתברך ודבקותם, ויבין וישכיל וידע כי יוכל להשיג מעלתם וחיבתם ותבתם כאשר יעבוד כמותם כל מי חייו וענותו ושעותיו ורגעיו כפי כוחו והשגתו, כמו שנאמר כי קרוב אליך הדבר מאוד כפיך ובלבד לעשותו, כי השם יתברך אינו מבקש מפני אדם כי אם לפי כחם כאשר יתבאר בעזרת ה', וגם האבות ז"ל לא עבדוהו כי אם לפי כחם והשגתם. שיעי העבודה לרבינו יונה פרק א'

השמוחה בחלקו בתורה ומצות מציגה ממתשבות רעות

תשובה כללית לירידי נפשי בעסק התורה והעבודה אשר רבים צועקים על המתשבות זרות, והתהוות חסיבה הוא הגדלות שבחם שאינם שמחים בעבודתם, ולא די להם כי אם גדולות ונפלאות מהם,

יד לפיכך כל אחד ואחד חייב לומר בשבילי נברא העולם

הדבר הראשון בעבודה השם שידע ערכו וחיבתו

הפתח הראשון הוא שידע האישי העובד ערך עצמו ויכיר מעלתו ומעלת אבותיו וגדולתם וחיבתם ותבתם אצל הבורא יתברך וישתדל ויחזיק תמיד להעמיד עצמו במעלה ההיא, ולהתנהג בה תמיד, בכל יום ויום וסיף אומץ לקנות מעלות ומדות אשר יתקרב בהם לבוראו וידבק אליו. ואם היה ראשיתו מצער - אחריהו ישגא מאוד. ויעשה אשר לא יבוש אבותיו מדרכיו וממעשיו כפי כחו והשגת ידו. ויצא לו מזה, כי כאשר יתאוו תאוה ויעלה בלבו גאווה לעשות דבר שאינו הגון יבוש מעצמו ויבוש מאבותיו, וישיב לנפשו ויאמר: אדם גדול וחשוב כמוני הייום שיש בי כמה מעלות טובות רמות ונשאות, ושאינו בן גדולים ובן מלכי קדם, איך אעשה הועה הגדולה הזאת וחסאתי לאלוקים ולאבותי כל הימים.

ואם חלילה וחס לא יכיר מעלתו ומעלת אבותיו נקל יהיה בעיניו ללכת בדרכי הפריצים, להגלות נגלות כאחד הנבלים למלאות תאוותו בחיקו, כאשר